POEMA

SARA PUJOL

"¿Qué hice para que pusieran
a mi vida tanta cárcel?"
Miguel Hernández

La proa tènue de contrallums arqueja
el riure dèlfic del desdesig: prenunci
d'illes d'ombra. L'eco vessant de la serena,
concebeix el demor per les roses entre les móres.
Vent viperí de soledat i l'alt designi
de desfruitar l'estació d'aromoses riberes;
el silenci amarinat per a la victòria
ancora el seu laberint sem i termal
a l'opció negada del cos i a l'aiguamort
de la follia primogènita. Un port, un port
per a aquest passar entre l'àgora dels dits
l'antologia de capvespres. Ànima a talls d'herba.
Tinc set, una set sorda d'aixecar els ulls
i plorar, plorar tots els delmes de sal
lauràcia, certa i amarga pels freds convocats
en els terrabuits de la impotència. Gelosa
delectança de l'última alba al quirinal d'amor.